

jeg ikke. Jeg tror, at der mange Gange, naar en Ejendom bliver takseret til 12,000 Kr., ikke bliver tilbudt mere i første Prioritet end 6,000 Kr. Hvis det var saaledes, at det almindelige var, at man, naar en Ejendom takseres til 12,000 Kr., kunde faa 7—8,000 Kr., vilde mit Krav ikke være fremkommet, saa havde der ikke været Grund dertil.

Fra dem, som ere Modstandere af dette Forslag, bliver der gjort gældende, at det er en farlig Sag at komme ind paa, idet man derved vil arbejde hen til, at de, som skulle tage Laan, ville søge at faa en saa lille første Prioritet som muligt, og en større anden Prioritet, som er billigere, og de mene, hvilket ikke kan bortdisputeres, at det er under almindelige Forhold en Fejl, at man af den Grund søger at skabe en lille første Prioritet. Jeg skal erkende, at det er en reel Indvending mod denne Ændring, men jeg mener, at den Risiko, som ligger deri, er mindre end Fordelen, som opnaas ved, at denne forskellige Taksation og dette forskellige Tilbud paa Laan bliver udlignet ved denne Bestemmelse.

Jeg skal sluttelig udtale overfor det høje Ting, at jeg har ikke den samme Opfattelse af denne Lov, som min Kollega fra min Nabokreds, det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen). Jeg mener, at denne Lov i første Række maa tage Sigte paa at skabe Landbrug af den Art, at den Mand, som faar dette Landbrug, er i Stand til at staa paa egne Ben, kun saaledes vil man faa et Landbrug, som er fuldt ud solidt. Man maa nemlig ikke sammenligne dette Landbrug med dem, som komme frem ved Loven om Laan til Landarbejdere. Det ærede Medlem for Sorø siger, at det er Gaardmandsklassen, som herved bliver hjulpen. Men der staar jeg som tidligere i fuld Uenighed med det ærede Medlem om, hvad Gaardmandsbedrift vil sige. Hvis man siger, at enhver Ejendom, som har Kørselspligt og er over 1 Tønde Hartkorn, er en Gaard, saa faar det ærede Medlem for Sorø Ret, men jeg tror ikke, at ret mange i Danmark ville regne en Ejendom med 15—16 Tdr. Land og derunder for en Gaard. Paa den Egn, hvor jeg er fra, kan man, saa meget man vil, sige, at det skal være en Gaard, men den betragtes dog ikke som en Gaard, hvis den er under de 15—16 Tdr. Land. Hvis Loven skal faa nogen Betydning, bliver det paa den Vis, at den skaber en Klasse Ejendomsbesiddere, som kommer til at staa mellem Gaardmænd og Hus-

mænd, altsaa Boelsmænd eller Parcellister, hvad man nu vil kalde dem. Kun ved at gennemføre Lodder af den Størrelse, som her foreslaas, og ikke ved at gaa ned til det Minimum, som det ærede Medlem for Sorø ønsker, mener jeg, at denne Lov faar den Betydning, den i Virkeligheden bør have.

Birck: Jeg var glad ved dette Lovforslag, da det kom frem, fordi al Udstykning, som skal betyde noget, og som skal være rationel, væsentlig maa ske ved, at et samlet Komplex bliver udstykket, og ikke derved, at enkelte Parceller udlægges i Ny og Næ. Da jeg aabnede Mindretallets Forslag, gjorde jeg det med en vis Forventning. Thi som jeg allerede tidligere har haft Lejlighed til at sige i dette høje Ting, har jeg altid været en Ven af offentligt Arvefæste. Jeg haabede derfor, at dets § 1 var saadan, at jeg med god Samvittighed kunde stemme derfor. Nu beklager jeg ikke at kunne følge Mindretallet, skøndt jeg erkender, at der er meget godt i dets Forslag ogsaa i Princippet. Jeg kan dog ikke følge dem, blandt andet ogsaa, fordi de drage hele Præstegaardsspørgsmaalet ind under dette Lovforslag. Dette Spørgsmaal kan nemlig kun løses ved en særlig Lov i Forbindelse med en Præstelønningslov. Jeg synes derfor, det vilde være urigtigt i dette Øjeblik at røre ved Præstegaardsspørgsmaalet. Jeg kunde nemlig tænke mig, at Tanken om offentligt Fæste slog Rod i Befolkningen — jeg tror, den gør det —, og det vilde da være rigtigt at have disse Præstegaardsjorder som en Reserve. Man kunde saa eventuelt gøre Præstegaardene til Ejerne af disse Fæsteafgifter.

Jeg er en absolut Modstander af Udstykningen af Statsgodserne. Vi have saa beklageligt faa Statsgodser, og dem bør vi ikke afhænde. Jeg kunde tilmed tænke mig, at der i Fremtiden kunde komme særlige Opgaver frem for Statsgodserne, idet man vilde prøve, som man har gjort i Udlandet, at oprette Arbejdsløshedskolonier. Man vil da kunne tage disse arbejdsløse fra København og gøre dem til Landarbejdere, idet man lod dem underkaste sig denne Omdannelse paa Landbrugskolonier. For saadanne Kolonier havde man i Statsgodserne Materiale.

Endelig kan jeg ikke stemme for Forslaget, fordi det nævner Fæste paa en Maade, jeg ikke er enig med Forslaget i. Det nævner Fæste i al Almindelighed, og deri er jeg enig med Flertallet og det